

ORZECZENIE
GŁÓWNEJ KOMISJI ORZEKAJĄCEJ W SPRAWACH
O NARUSZENIE DYSCYPLINY FINANSÓW PUBLICZNYCH

Warszawa, dnia 25 czerwca 2012 r.

Główna Komisja Orzekająca w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych w składzie:

Przewodniczący:	<i>Członek GKO:</i>	<i>Iwona Bendorf-Bundorf</i>
Członkowie:	<i>Członek GKO:</i>	Marek Muszyński
	<i>Członek GKO:</i>	Artur Walasik (spr.)
Protokolant:		Bartosz Głuszko

przy udziale zastępcy Głównego Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych Pawła Laudańskiego,
po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 czerwca 2012 r. odwołania Obwinionego (...) od orzeczenia Regionalnej Komisji Orzekającej w Sprawach o Naruszenie Dyscypliny Finansów Publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu z 24 lutego 2012 r., sygn. akt:DB-0965/158/11, w zakresie w którym uznano Obwinionego (...) – pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Wójta Gminy (...) – winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych określonych w:

1. **art. 11** ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegających na dokonaniu w 2009r. wydatków ze środków publicznych w łącznej kwocie 3.559 zł z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, co naruszało przepisy art. 167 ust. 2 ustawy z dnia 30 czerwca 2005r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104 ze zm.), a obecnie art. 216 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 ze zm.) oraz przepisu art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2001r., Nr 142, poz. 1591 ze zm), jak w poniższej tabeli:

klasyfikacja	Data dokonania wydatku	Rodzaj i nr dokumentu księgowego	kwota	Osoba zatwierdzająca do wypłaty
75095§4300	27-03-2009	Faktura VAT nr 2009/3/68KON	728,00	(...)
92195§4210	29-12-2009	Faktura VAT nr MP/09/189	2 831,00	(...)
		Razem	3.559,00 zł	

2. **art. 17 ust. 4** ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych polegających na niezłożeniu przez kierownika jednostki wykonującego czynności w

postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego oświadczeń o braku okoliczności powodujących wyłączenie go z postępowań, tj.

- w dniu 25.03.2009r. w postępowaniu o zamówienie na „Budowę dróg gminnych w miejscowościach: (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 17.04.2009r. ,
- w dniu 20.07.2009r. w postępowaniu o zamówienie na „Remont Sanitariatów Szkoły Podstawowej w (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 19.08.2009r.
- w dniu 17.08.2009r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia na „Budowę innowacyjno – integracyjnego ośrodka edukacji przedszkolnej w miejscowości (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 16.09.2009r.

Obwinionemu wymierzono karę upomnienia i obciążono kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł;

I na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (Dz. U. z 2005 r. Nr 14, poz. 114 z późn. zm.) – zwanej dalej ustawą:

- 1) uchyla zaskarżone orzeczenie w punkcie I.3,
- 2) na podstawie art. 78 ust. 1 pkt 2 w związku z ust. 3 ustawy uniewinnia Obwinionego (...) od zarzutów naruszenia dyscypliny finansów publicznych określonych w art. 11 ustawy polegających na dokonaniu w 2009r. wydatków ze środków publicznych w łącznej kwocie 3.559 zł z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków,

II na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 2 ustawy:

- 1) uchyla zaskarżone orzeczenie w punkcie I.4 i I.5,
- 2) uznaje Obwinionego (...) – pełniącego w czasie zarzucanego naruszenia dyscypliny finansów publicznych funkcję Wójta Gminy (...) - winnym popełnienia czynów polegających na niezłożeniu przez kierownika jednostki wykonującego czynności w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego oświadczeń o braku okoliczności powodujących wyłączenie go z postępowań, wymaganych art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2010 r. Nr 113 poz. 759 ze zm.), tj.

- w dniu 26.03.2009r. w postępowaniu o zamówienie na „Budowę dróg gminnych w miejscowościach: (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 17.04.2009r. ,

- w dniu 21.07.2009r. w postępowaniu o zamówienie na „Remont Sanitariatów Szkoły Podstawowej w (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 19.08.2009r.

- w dniu 18.08.2009r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia na „Budowę innowacyjno – integracyjnego ośrodka edukacji przedszkolnej w miejscowości (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 16.09.2009r.,

tj. winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych określonych w art. 17 ust. 4 ustawy,

- 3) na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy odstępuje od wymierzenia Obwinionemu (...) kary.

III na podstawie art. 147 ust. 1 pkt 1 ustawy utrzymuje w mocy orzeczenie Komisji Orzekającej I instancji w pozostałym zaskarżonym zakresie.

Pouczenie:

Orzeczenie niniejsze jest prawomocne w dniu jego wydania. Na niniejsze orzeczenie – w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia – służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Głównej Komisji Orzekającej.

UZASADNIENIE

W przedmiotowej sprawie zawiadomienie o okolicznościach wskazujących na naruszenie dyscypliny finansów publicznych złożyła w dniu 5 sierpnia 2011 r. Prezes Regionalnej Izby Obrachunkowej w Poznaniu. W dniu 3 października 2011 r. Zastępca Rzecznika Dyscypliny Finansów Publicznych właściwy w sprawach rozpoznawanych przez Regionalną Komisję Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Regionalnej Izbie Obrachunkowej w Poznaniu (zwanej dalej RKO) wszczął postępowanie wyjaśniające w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych wobec Pana (...), w czasie popełnienia czynów pełniącego funkcję Wójta Gminy (...). W dniu 28 listopada 2011 r. Rzecznik złożył wniosek o ukaranie, w którym wnioskował o uznanie Obwinionego za odpowiedzialnego na zasadach określonych w art. 19 ust. 2 ustawy o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych (zwanej dalej ustawą) nieumyślnego naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu przepisów ustawy, w szczególności polegające na:

- dokonaniu w 2009 r. wydatków ze środków publicznych w kwocie 21.063,00 zł z przekroczeniem zakresu upoważnienia, co naruszało przepisy art. 35 ust. 3 pkt 1, art. 167 ust. 2, art. 138 pkt 3 w związku z art. 189 ust. 1 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (art. 44 ust. 3 pkt 1, art. 254 pkt 3, art. 216 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych) oraz art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym;

- niezłożeniu przez kierownika jednostki oświadczeń wymaganych przepisem art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2009 r. Prawo zamówień publicznych, tj. oświadczeń o braku okoliczności skutkujących wyłączeniem z postępowania o udzielenie zamówień publicznych prowadzonych w trybie przetargu nieograniczonego na trzy zadania;

- zmianie umowy w sprawie zamówienia publicznego na realizację zadania „Budowę dróg gminnych w miejscowościach: (...)” o wartości zamówienia 1.526.600,00 zł z naruszeniem art. 144 ust. 1 Prawa zamówień publicznych. W dniu 29 lipca 2009 r. zawarto aneks nr 1, na podstawie protokołu konieczności z dnia 17 czerwca 2009 r., w którym wykazano roboty zaniechane za kwotę 92.626,62 zł, tj. zmniejszono zakres robót ze względu na mniejszy zakres do wykonania.

Rzecznik wniósł o wymierzenie Obwinionemu kary upomnienia.

Orzeczeniem z dnia 24 lutego 2012 r., po przeprowadzeniu rozprawy, RKO:

I.1. umorzyła postępowanie prowadzone wobec Obwinionego w zakresie zarzucanego czynu z art. 17 ust. 6 ustawy;

I.2. uniewinniła Obwinionego od zarzutu popełnienia czynów, polegających na dokonaniu w 2009 r. wydatków ze środków publicznych w łącznej kwocie 16.704 zł z przekroczeniem zakresu upoważnienia;

I.3. uznała Obwinionego winnym popełnienia czynów polegających na dokonaniu w 2009 r. wydatków ze środków publicznych w łącznej kwocie 3.559 zł z naruszeniem przepisów dotyczących dokonywania poszczególnych rodzajów wydatków, co naruszało przepisy art. 167 ust. 2 ustawy o finansach publicznych oraz art. 7 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, jak w tabeli:

klasyfikacja	data wydatku	rodzaj i nr dokumentu księgowego	kwota
75095§4300	27-03-2009	faktura VAT nr 2009/3/68KON	728,00
92195§4210	29-12-2009	faktura VAT nr MP/09/189	2.831,00

tj. winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych z art. 11 ustawy;

I.4. uznała Obwinionego winnym popełnienia czynów polegających na niezłożeniu przez kierownika jednostki wykonującego czynności w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego oświadczeń o braku okoliczności powodujących wyłączenie z postępowań, tj.:

- w dniu 25 marca 2009 r. w postępowaniu o zamówienie na „Budowę dróg gminnych w miejscowościach: (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 17 kwietnia 2009 r.,
- w dniu 20 lipca 2009 r. w postępowaniu o zamówienie na „Remont Sanitariatów Szkoły Podstawowej w (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 19 sierpnia 2009 r.;
- w dniu 17 sierpnia 2009 r. w postępowaniu o udzielenie zamówienia na „Budowę innowacyjno-integracyjnego ośrodka edukacji przedszkolnej w miejscowości (...)” zakończonym udzieleniem zamówienia w dniu 16 września 2009 r.,

tj. winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych z art. 17 ust. 4 ustawy;

I.5. na podstawie art. 31 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 37 ustawy wymierzono Obwinionemu karę upomnienia;

I.6. na podstawie art. 167 ust. 1 obciążyła Obwinionego kosztami postępowania w wysokości 291,71 zł.

W uzasadnieniu orzeczenia RKO wskazała, co następuje.

W zakresie dotyczącym zarzutu naruszenia art. 11 ust. 1 ustawy ustalono, iż w dniu 27 marca 2009 r. dokonany został wydatek w kwocie 728 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr 2009/3/68 KON wystawioną w dniu 11 marca 2009 r. za zakup biletów do kina. Fakturę do wypłaty zatwierdził 26 marca 2009 r. Obwiniony, a wypłata nastąpiła z rozdziału 75095 § 4300. Bilety przeznaczono dla sołtysów, radnych oraz przedstawicieli rad sołeckich z terenu gminy (...), którzy uczestniczyli w spotkaniu w dniu 12 marca 2009 r., podczas którego przekazano informacje oraz zapoznano uczestników z Programem Kapitał Ludzki, Priorytet IX. Rozwój, jak również przeprowadzono ankiety badające zapotrzebowanie na kierunki kursów i szkoleń.

W dniu 29 grudnia 2009 r. dokonany został wydatek na kwotę 2.831 zł tytułem zapłaty za fakturę VAT nr MP/09/189 wystawioną w dniu 22 grudnia 2009 r. za potrawy regionalne. Fakturę do wypłaty zatwierdził 29 grudnia 2009 r. Obwiniony, a wypłata nastąpiła z rozdziału 92195§4210. Z opisu na fakturze oraz ustaleń protokołu kontroli RIO wynika, że potrawy objęte tą fakturą zaprezentowano i degustowano w dniu 22 grudnia 2009 r. w Urzędzie Gminy władz gminy z pracownikami urzędu, radnymi, sołtysami, kierownikami jednostek organizacyjnych gminy, przedsiębiorcami, przedstawicielami organizacji, stowarzyszeń i instytucji z terenu gminy. Powyższych ustaleń RKO dokonała na podstawie powołanych faktur, wyciągów bankowych, ustaleń protokołu kontroli RIO w Poznaniu, tj. dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie była kwestionowana przez strony. Obwiniony przyznając fakt poniesienia powyżej ustalonych wydatków, nie zgadzał się z oceną prawną ich dokonywania. Podnosił, że były planowane w budżecie, miał upoważnienie do ich dokonywania w uchwale rady gminy, a ich rodzaj uzasadniał, jego zdaniem, ich poniesienie. Wykazywał, że przygotowanie potraw regionalnych między innymi przez lokalne firmy podczas uroczystości gminnych wiązało się z upowszechnianiem kultury i ochroną dziedzictwa narodowego. Wyjaśnił, że pokazy kulinarne to szeroki dorobek kultury i tradycji regionu. Podnosił, że gmina w świetle przepisów dotyczących działalności gospodarczej powinna wspierać także rozwój przedsiębiorczości, a ponadto spotkania z przedsiębiorcami służyły promocji gminy (art. 7 ust. 1 pkt 18 ustawy o samorządzie gminnym). Powoływał się także na przepis art. 7 ust. 1 pkt 19 ustawy o samorządzie gminnym, który nakłada na gminę zadania z zakresu współpracy i działalności na rzecz organizacji pozarządowych, art. 7 ust. 1 pkt 20 ustawy o samorządzie gminnym i wynikające z niego zadanie współpracy ze społecznościami lokalnymi oraz art. 7 ust. 1 pkt 8 ustawy o samorządzie gminnym mówiący o edukacji publicznej.

RKO uznała, że wydatek z dnia 27 marca 2009 r. w kwocie 728 zł poniesiony na zakup biletów dla sołtysów, radnych oraz przedstawicieli rad sołeckich przysporzył korzyści osobom, na rzecz których był poczyniony, nie służył natomiast zbiorowym potrzebom wspólnoty gminnej. Również wydatek z dnia 29 grudnia 2009 r. w kwocie 2.831 zł poniesiony w związku z organizacją „spotkania opłatkowego” (jak określił to Obwiniony) z okazji Świąt Bożego Narodzenia nie wiązał się z realizacją zadań gminy, lecz obchodami święta kościelnego.

W zakresie dotyczącym naruszenia dyscypliny finansów publicznych w rozumieniu art. 17 ust. 4 ustawy na podstawie materiału dowodowego RKO ustaliła co następuje. W odniesieniu do udzielenia zamówienia publicznego na budowę dróg gminnych, Obwiniony zatwierdził wniosek o wszczęcie postępowania z dnia 11 lutego 2009 r., otwarcie ofert nastąpiło w dniu 12 marca 2009 r. W postępowaniu tym Obwiniony w dniu 3 kwietnia 2009 r. zatwierdził wniosek komisji przetargowej z dnia 27 marca 2009 r. o wyborze najkorzystniejszej oferty, a także podpisał protokół tego postępowania. Z wybranym wykonawcą została w dniu 17 kwietnia 2009 r. zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego. Oświadczenie dotyczące tego postępowania Obwiniony złożył w dniu 28 stycznia 2009 r.

W odniesieniu do udzielenia zamówienia publicznego na remont sanitariatów, wniosek skierowany do wójta o wszczęcie tego postępowania został zatwierdzony przez Obwinionego w dniu 24 czerwca 2009 r. Tego samego dnia Obwiniony złożył oświadczenie. Wszczęcie postępowania o udzielenie tego zamówienia nastąpiło przez ogłoszenie o tym zamówieniu w dniu 25 czerwca 2009 r. Otwarcie ofert nastąpiło w dniu 20 lipca 2009 r. Obwiniony podpisał protokół tego postępowania, informację o spełnianiu przez wykonawców warunków udziału w tym postępowaniu w dniu 20 lipca 2009 r., zbiorcze zestawienie ofert z dnia 20 lipca 2009 r., streszczenie oceny i porównanie złożonych ofert dnia 11 sierpnia 2009 r. oraz zatwierdził wybór najkorzystniejszej oferty dokonany przez komisję przetargową w dniu 11 sierpnia 2009 r. W dniu 19 sierpnia 2009 r. wybranemu wykonawcy zostało udzielone zamówienie.

W odniesieniu do zamówienia, którego przedmiotem była budowa Innowacyjno-Integracyjnego Ośrodka Edukacji Przedszkolnej, Obwiniony zatwierdził wniosek o wszczęcie postępowania w dniu 20 lipca 2009 r. oraz w tym samym dniu zatwierdził specyfikację istotnych warunków zamówienia. Postępowania wszczęte zostało w dniu 21 lipca 2009 r., otwarcie ofert nastąpiło w dniu 17 sierpnia 2009 r. W tym samym dniu Obwiniony podpisał streszczenie oceny i porównania złożonych ofert, informację o spełnianiu przez wykonawców warunków udziału w postępowaniu oraz zbiorcze zestawienie ofert. Obwiniony podpisał protokół postępowania. Umowa zawarta została w dniu 16 września 2009 r. Obwiniony złożył oświadczenie w dniu 19 marca 2009 r. czyli prawie pół roku przed wszczęciem postępowania. Zdaniem RKO oświadczenia powinny być złożone przez każdą osobę wykonującą czynności przewidziane przez Prawo zamówień publicznych. Wprawdzie powołana ustawa nie przewiduje wprost kiedy pisemne oświadczenie powinno być złożone, lecz w literaturze i orzecznictwie GKO podkreśla się, że pożądane jest aby oświadczenie takie zostało złożone przed podjęciem jakichkolwiek czynności w postępowaniu, przy czym nie ulega wątpliwości, iż takie oświadczenia winny być złożone w okresie prowadzenia postępowania nie zaś po jego zakończeniu. Obwiniony przyznał, że przedmiotowe oświadczenia powinny być złożone przed formalnym wszczęciem danego postępowania, w ocenie RKO Obwiniony nie dość dokładnie zaznajomił się z przepisami o zamówieniach publicznych, a zatem nie dołożył należytej staranności przy składaniu przedmiotowych oświadczeń. Zdaniem RKO Obwiniony powinien był złożyć przedmiotowe oświadczenie w trakcie trwania postępowań objętych wnioskiem o ukaranie najwcześniej w dacie wszczęcia tych postępowań, a na pewno przy dokonaniu pierwszych czynności w tych postępowaniach, tj. w dniu 25 marca 2009 r. w zakresie postępowania o zamówienie z dnia 17 kwietnia 2009 r., w dniu 20 lipca 2009 r. w

zakresie postępowania o zamówienie z dnia 19 sierpnia 2009 r. oraz w dniu 17 sierpnia 2009 r. w zakresie zamówienia z dnia 16 września 2009 r.

W dniu 11 kwietnia 2012 r. reprezentujący Obwinionego radca prawny złożył odwołanie od orzeczenia RKO, którym zaskarżył orzeczenie w zakresie uznania Obwinionego winnym naruszeń dyscypliny finansów publicznych z art. 11 oraz art. 17 ust. 4 ustawy, wymierzenia kary upomnienia oraz obciążenia kosztami postępowania. Skarżący wniósł o uchylenie orzeczenia we wskazanym zakresie i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty i uniewinnienie Obwinionego albo uchylenie orzeczenia we wskazanym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez RKO względnie uchylenie orzeczenia i umorzenie postępowania. Z ostrożności, w przypadku nie wydania rozstrzygnięcia uniewinniającego, skarżący wniósł o odstąpienie od wymierzenia kary.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucono:

- naruszenie art. 22 ust. 1 w związku z ust. 3 ustawy o (w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu), poprzez niewykazanie zaistnienia przesłanek do orzeczenia o winie nieumyślnej;
- dokonanie przez RKO błędnej oceny stanu faktycznego i dokonanie błędnych kwalifikacji prawnych działań Obwinionego, co w efekcie doprowadziło do błędnego stwierdzenia, iż Obwiniony dopuścił się do naruszenia dyscypliny finansów publicznych wskazanego w art. 11 oraz art. 17 ust. 4 ustawy,
- naruszenie art. 24 ust. 1 ustawy, poprzez zastosowanie w czasie orzekania ustawy nowej, mimo iż nie jest względniejsza od ustawy obowiązującej w chwili dokonywania czynu,
- naruszenie art. 76 ust. 3 ustawy, poprzez rozstrzygnięcie wszelkich wątpliwości na niekorzyść Obwinionego,
- naruszenie art. 135 ust. 2 pkt 5 w związku z art. 21 ustawy w związku z błędnym wskazaniem terminu rzekomego naruszenia dyscypliny finansów publicznych,
- naruszenie art. 135 ust. 2 pkt 5 ustawy, w związku z brakiem określenia w sentencji orzeczenia przepisu prawa materialnego naruszonego przez Obwinionego.

Główna Komisja Orzekająca (zwana dalej GKO), opierając się na zebranych w sprawie materiale dowodowym oraz wyjaśnieniach złożonych, na rozprawie przed GKO, przez Obwinionego i reprezentującego go obrońcę, stwierdza, co następuje.

Odnosząc się do zarzutu związanego z naruszeniem art. 22 ust. 1 w związku z ust. 3 ustawy (w brzmieniu obowiązującym w dacie naruszenia) poprzez niewykazanie przez RKO przesłanek do orzeczenia o winie nieumyślnej, GKO zwraca uwagę, iż zgodnie z art. 24 ust. 1 ustawy należy stosować ustawę obowiązującą w czasie popełnienia naruszenia, jeżeli jest ona względniejsza dla sprawcy. Jeżeli więc ustawa obowiązująca w czasie popełnienia czynów nie jest względniejsza od ustawy obowiązującej w czasie orzekania, to należy stosować ustawę nową. Zgodnie z obowiązującą w dacie naruszenia dyscypliny finansów publicznych dyrektywą kary upomnienia określoną w art. 35 ustawy, karę upomnienia wymierzało się w przypadku naruszenia dyscypliny finansów publicznych popełnionego nieumyślnie lub w przypadku gdy stopień szkodliwości naruszenia nie był znaczny. Zgodnie z obowiązującym w dacie orzekania art. 35 ustawy, dyrektywa kary upomnienia określona została następująco: karę upomnienia można wymierzyć w szczególności w przypadku, gdy stopień szkodliwości naruszenia nie jest znaczny. Zdaniem GKO, mając na uwadze wymierzoną przez RKO Obwinionemu karę upomnienia, nie jest uzasadnione przyjęcie przez obrońcę twierdzenia, iż należy stosować ustawę poprzednio obowiązującą, gdyż kwalifikacja czynów, za które może zostać wymierzona wskazana kara jest – ze względu na ocenę ich skutku – tożsama. Rezygnacja z konieczności, zgodnie z obowiązującymi w dacie orzekania, ustalenia przyczynowo określanej umyślności bądź nieumyślności działania Obwinionego, zdaniem GKO, w żaden sposób nie przyczynia się do pogorszenia sytuacji Obwinionego.

Uwzględniając zarzut sformułowany w odwołaniu, iż RKO dokonała błędnej oceny stanu faktycznego i kwalifikacji prawnej działań Obwinionego, co skutkowało przypisaniem Obwinionemu odpowiedzialności za naruszenia dyscypliny finansów publicznych określone w art. 11 oraz art. 17 ust. 4 ustawy, GKO stwierdza co następuje.

GKO uznała, iż w zarzucanych Obwinionemu dwóch czynach polegających na dokonaniu wydatków publicznych bez upoważnienia brak jest znamion naruszenia dyscypliny finansów publicznych. W pierwszej kolejności GKO oceniła realizację chronologicznie wcześniejszego wydatku z dnia 27 marca 2009 r. w kwocie 728 zł, ustalając, iż dokonany przez Obwinionego wydatek publiczny na zakup biletów dla osób biorących udział w spotkaniu zapoznającym z Programem Operacyjnym Kapitał Ludzki mieścił się w granicach upoważnienia określonego budżetem gminy. Zgodnie z wyjaśnieniami Obwinionego, wydatek ten nie został zakwestionowany przy rozliczeniu wykorzystania środków unijnych. GKO uznała zatem, że wydatek ten został dokonany zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych rodzajów wydatków. Następnie, odnosząc się do chronologicznie późniejszego wydatku z dnia 29 grudnia 2009 r. w kwocie 2.831 zł, związanego z organizacją spotkania bożonarodzeniowego, GKO kierując się dyspozycją art. 26 ust. 1 ustawy, stwierdza, iż to działanie Obwinionego nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Zgodnie bowiem z dyrektywą wskazanego przepisu, w szczególności nie stanowi naruszenia dyscypliny finansów publicznych działanie określone w art. 11, którego przedmiotem są środki finansowe w wysokości nie przekraczającej jednorazowo kwoty minimalnej, to jest kwoty przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej. Zdaniem GKO wyklucza to możliwość wszczęcia postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, a tym bardziej możliwość przypisania Obwinionemu odpowiedzialności. W związku z powyższym GKO nie podjęła się badania, czy przedmiotowy wydatek został dokonany z przekroczeniem upoważnienia wynikającego z obowiązujących przepisów.

GKO – uwzględniając uwagi określone w odwołaniu dotyczące daty przypisanych naruszeń określonych w art. 17 ust. 4 ustawy – uznała, iż zaniechanie działania w przypadku Obwinionego miało miejsce i wypełnia znamiona naruszenia dyscypliny finansów publicznych. Uwzględniono, iż naruszenie dyscypliny finansów publicznych określone w art. 17 ust. 4 ustawy wyraża się w niezłożeniu we właściwym terminie przez członka komisji przetargowej lub inną osobę wykonującą czynności w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego po stronie zamawiającego oświadczenia o braku lub istnieniu okoliczności powodujących wyłączenie z tego postępowania. GKO przychyliła się do zdania obrońcy, iż ustawa Prawo zamówień publicznych nie określa wprost terminu złożenia takiego oświadczenia, nie jest jednak trafne twierdzenie, iż takiego terminu nie można ustalić na podstawie innych przepisów ww. ustawy. Po pierwsze, zgodnie z art. 2 ust. 7a Prawa zamówień publicznych, postępowaniem o udzielenie zamówienia publicznego jest w szczególności postępowanie wszczynane w drodze publicznego ogłoszenia o zamówieniu w celu dokonania wyboru oferty wykonawcy, z którym zostanie zawarta umowa w sprawie zamówienia publicznego. W przedmiotowej sprawie w przypadku każdego z trzech przypisanych naruszeń oświadczenia Obwinionego złożone zostały w datach poprzedzających wszczęcie postępowań. Należy zauważyć, iż obowiązek złożenia oświadczenia dotyczy każdego postępowania odrębnie, trudno więc uznać, iż działanie Obwinionego polegające na składaniu oświadczeń przed rozpoczęciem samego postępowania spełnia wymogi określone w Prawie zamówień publicznych. Zdaniem GKO, osoby biorące udział w postępowaniu powinny złożyć omawiane oświadczenie najpóźniej przed podjęciem pierwszej czynności w postępowaniu (w zasadzie po otwarciu ofert, ponieważ dopiero wówczas znane są dane oferentów). Termin złożenia takiego oświadczenia na pewno nie może być wcześniejszy niż data wszczęcia postępowania. W rozpoznawanej sprawie terminem, w którym oświadczenie powinno najpóźniej zostać złożone będzie wykonanie pierwszych czynności związanych z

konkretnym postępowaniem przez Obwinionego, jako kierownika zamawiającego. Uwzględniając zapis art. 21 zd. 2 ustawy, GKO uchylili orzeczenie RKO w zakresie tych czynów i orzekła jak w sentencji. Ponadto GKO konwalidowała treść orzeczenia poprzez przywołanie przepisu prawa materialnego, z którego wynika obowiązek ciążący na Obwinionym, to jest określony we wniosku o ukaranie (czyn zarzucany) art. 17 ust. 2 ustawy – Prawo zamówień publicznych.

GKO waząc argumenty i rozstrzygając wątpliwości na korzyść Obwinionego, uwzględniając również przypisany swoim orzeczeniem zakres odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, zdecydowała się na odstąpienie od wymierzenia Obwinionemu kary.

Biorąc powyższe pod uwagę, GKO orzekła jak w sentencji.